

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 21. 2. 2015

podpis: [podpis]

MVCRP013IZW2

V Praze dne 21. července 2015
Č. j.: MV-45662-5/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0341r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal [osoba] nar. [osoba] - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem [osoba], právně zastoupen [osoba] advokátem, [osoba] [osoba],

rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 9. 12. 2014, č. j. VS-1736/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, do níž zahrnul svoji nezletilou dceru [osoba] státní občankou Ukrajiny, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) s využitím § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 12. 2014, č. j.: VS-1736/835.3/2-2014, zrušuje a vrací Ministerstvu vnitra k novému projednání.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 3 žadatel podal dne 30. 12. 2013 žádost o udělení státního občanství České republiky. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 14. 2. 2005. Je ženatý od roku 2008, jeho manželka je státní občankou Ukrajiny. Mají spolu dvě děti, kromě dcery [osoba], zahrnuté do žádosti o udělení státního občanství České republiky, syna [osoba] obě děti se narodily v Praze a jsou státními občany Ukrajiny. Nezletilá dcera [osoba] má povolen trvalý pobyt na území České republiky

Vypraveno dne:

23-07-2015 [podpis]

od narození. Jmenovaní nemají v České republice žádné rodinné vazby na státní občany České republiky.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 3. 7. 2014 a následně usnesením Ministerstva vnitra ze dne 1. 10. 2014 bylo řízení o předmětné žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a žadatel byl vyzván k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k projednání jeho žádosti. V souladu s § 47 správního řádu byl žadatel zároveň informován o tom, že Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jeho společné žádosti o udělení státního občanství České republiky. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 3. 7. 2014 byl rovněž poučen o svých procesních právech ve smyslu ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a má právo vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Požadované listinné podklady byly Ministerstvu vnitra doručeny ve stanovených lhůtách.

V návaznosti na shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí byl žadatel dopisem Ministerstva vnitra ze dne 23. 10. 2014 vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu a k tomu mu byla určena lhůta do 7. 11. 2014. Žadatel svého práva využil a dne 10. 11. 2014 se dostavil na Ministerstvo vnitra, kde mu bylo umožněno nahlédnout do spisu a poříditi si fotokopie ze spisu prostřednictvím svého mobilního telefonu. K jeho dotazu mu byl při jednání vysvětlen režim nakládání se stanovisky získanými podle § 10 odst. 3 zákona o státním občanství, jež se ve smyslu citovaného ustanovení nestávají součástí státoobčanského spisu, a žadatel vzal tuto informaci na vědomí.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, tj. má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, jakož i plnění povinností vyplývajících ze zvláštních zákonů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Nezletilá dcera žadatele rovněž splňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona pak z důvodu věku neprokazuje.

Podmínku pro udělení státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství žadatelé již neprokazují, neboť v daném případě se v této spojitosti uplatní přechodná úprava obsažená v § 74 části věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2014. Dle citovaného ustanovení se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů s tím, že pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra i přes výše uvedená zjištění rozhodlo o zamítnutí předmětné žádosti s odůvodněním, že je povinno v řízení o žádosti přijít v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu s řešením, o němž nejsou důvodné pochybnosti a jehož přijetím nevzniknou nedůvodné rozdíly při posuzování shodných či podobných případů. Ministerstvo vnitra se tak rozhodovalo v režimu naplnění soukromého zájmu žadatelů na udělení státního občanství České republiky a veřejného zájmu na zjištění skutečného vztahu žadatelů k České republice, který je vyjádřen v ustanovení § 12 odst. 1 zákona o státním občanství. V případě, že zůstává pochybnost o tom, že oba výše uvedené zájmy nejsou v souladu, Ministerstvo vnitra žádosti nevyhoví, a to ani za předpokladu, že žadatelé v době rozhodování o žádosti všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky splňují.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí tak vychází ze zásady, dle níž na udělení státního občanství České republiky není právní nárok a zároveň se opírá o všeobecně uznávané pravidlo mezinárodního práva, dle něhož je vnitřní věcí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství, přičemž je vnitřní věcí každého státu, určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které žadatel převzal dle dokladu o doručení dne 17.12. 2014, podal prostřednictvím právního zástupce v zákonné lhůtě dne 23. 12. 2014 rozklad s tím, že jeho odůvodnění zašle správnímu orgánu do 15 dnů. Doplnění rozkladu však bylo Ministerstvu vnitra zasláno právním zástupcem žadatele až dne 6. 2. 2015. K tomu se podotýká, že údaje o úkonech právního zástupce žadatele uvedené v bodě I. rozkladu se zjevně netýkají správního řízení o předmětné žádosti.

V podaném rozkladu právní zástupce žadatele uvádí, že je obsahem napadeného rozhodnutí naprosto šokován, zejména pokud jde o jeho odůvodnění. Dle jeho přesvědčení napadené rozhodnutí již není možno označit za projev libovůle správního orgánu, nýbrž je nutno použít termín zlovůle. Napadené rozhodnutí označil za nezákonné s tím, že správní orgán porušil celou řadu ustanovení správního řádu, přitom předně odkazuje na ustanovení § 2 odst. 3 a 4 a § 68 odst. 3 správního řádu.

V této spojitosti argumentuje též judikaturou Nejvyššího správního soudu, především zmiňuje rozsudek ze dne 4. 5. 2006, č.j.: 2 As 31/2005-78, rozsudek ze dne 28. 4. 2005, č.j.: 2 Ans 1/2005-90, jakož i další judikáty. Právní zástupce žadatele si je vědom, že ani při splnění podmínek stanovených příslušným ustanovením zákona není na udělení státního občanství České republiky právní nárok, poukazuje však na závěry soudů, dle nichž je správní orgán omezen zákazem libovůle a je povinen se v rámci správního uvážení řídit principem rovnosti, zákazem diskriminace, a výslovně uvést, jaká kritéria v rámci své úvahy použil, jaké důkazní prostředky si opatřil, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil, a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl.

Právní zástupce žadatele je toho mínění, že správní orgán tyto požadavky nerespektoval. Dle jeho názoru je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a tudíž je nezákonné. K tomu podotýká, že správní orgán má jistě možnost nevyhovět žádosti i přes splnění zákonných požadavků, nicméně takové rozhodnutí musí zcela jednoznačně zdůvodnit odkazem na konkrétní skutečnosti, a dokládá uvedené závěry citacemi z dalších rozsudků Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 22. 1. 2004, č.j.: 4 Azs 55/2003-51, či rozsudek ze dne 28. 8. 2007, č.j.: 6 Ads 87/2006-36).

Vzhledem k výše uvedenému právní zástupce žadatele navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) d) a e) zákona o státním občanství. U nezletilé dcery žadatele se vyžaduje pouze splnění podmínek podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, které splnila. Pozbytí dosavadního státního

občanství se pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 písm. b) zákona o státním občanství ve smyslu § 74 části věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb. nevyžaduje.

Jakkoliv ministr vnitra souhlasí s názorem prvoinstančního správního orgánu, že na udělení státního občanství není právní nárok, což nepochybně vyplývá již z jazykového výkladu významu slova „lze“ v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství (Státní občanství České republiky lze na žádost udělit fyzické osobě, která splňuje tyto podmínky...), a tato zásada je též potvrzena související judikaturou, v dané věci shledal, při zvážení všech skutkových okolností případu a při důkladném zvážení soukromého a veřejného zájmu, že žádosti lze vyhovět. S ohledem na tento závěr se ministr vnitra již dále nezabýval námitkami uvedenými v rozkladu a rozhodl na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Na základě uvedeného, po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, vydá Ministerstvo vnitra, pokud v mezidobí nedojde ke změně skutečností rozhodných pro udělení státního občanství České republiky, žadatelům listinu o udělení státního občanství.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

